

Encyklopedia Solidarności

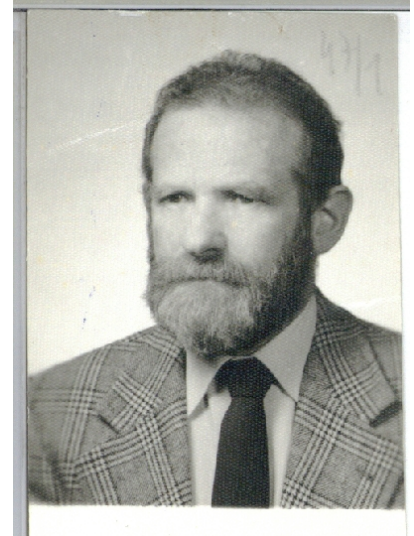
<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/15919,Geremek-Bronislaw.html>
19.05.2024, 19:53

Geremek Bronisław

Bronisław Geremek, ur. 6 III 1932 w Warszawie, zm. 13 VII 2008 w pobliżu miejscowości Lubień (zginął w wypadku samochodowym). Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Instytut Historyczny (1954), 1956-1958 studiów podyplomowych w École Pratique des Hautes Études w Paryżu, w 1960 doktorat, w 1972 habilitacja, od 1989 prof.

W 1940 z rodzicami i bratem w warszawskim getcie, z którego w 1942 uciekli. 1948-1950 w ZMP, 1950-1968 w PZPR, II sekretarz POP na UW, wystąpił w proteście przeciw agresji wojsk Układu Warszawskiego na Czechosłowację. 1955-1985 pracownik naukowy Instytutu Historii PAN w Warszawie. 1962-1965 wykładowca Sorbony i dyr. Ośrodka Kultury Polskiej tamże. 1968-1971 uczestnik (m.in. z Włodzimierzem Brusem, Tadeuszem Kowalikiem, Krzysztofem Pomianem) nieformalnego seminarium społeczno-ekonomicznego. 6 XII 1975 współautor (z Marią Dziewicką, Krystyną Kersten, Tadeuszem Kowalikiem, Edwardem Lipińskim, Janem Strzeleckim i Krzysztofem Wolickim) Listu 7, wyrażającego potrzebę reformy ustrojowej do delegatów na VII Zjazd PZPR i I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka. W 1977 współautor (m.in. z Karolem Modzelewskim i J. Strzeleckim) listu do władz w obronie aresztowanych w V 1977 członków i współpracowników KOR. 22 I 1978 sygnatariusz deklaracji założycielskiej TKN, wykładowca, członek Rady Programowej.

20 VIII 1980 sygnatariusz Apelu 64 intelektualistów popierającego postulaty strajkujących stoczniowców, od 22 VIII 1980 obecny w Stoczni Gdańskiej im. Lenina, od 24 VIII 1980 członek Komisji Ekspertów MKS, doradca MKZ Gdańsk, KKP, nast. KK; od 6 I 1981 przewodniczący Rady Programowo-Konsultacyjnej Ośrodka Prac Społeczno-Zawodowych przy KKP; uczestnik I KZD, przewodniczący Komisji Programowej, współautor programu politycznego „S”

Geremek Bronisław 2195 1.jpg

Data urodzenia 6-03-1932

Data śmierci 13-07-2008

Hasło wydrukowane w **Tom I**

pt. „Samorządna Rzeczpospolita”.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Warszawie-Białoleśce, następnie w Jaworzu i DarłóWKu, zwolniony w XII 1982. 10 II 1983 współautor (m.in. z Tadeuszem Mazowieckim i Lechem Wałęsą) listu do Sejmu PRL z żądaniem uwolnienia aresztowanych członków KK. 17 V 1983 aresztowany pod zarzutem organizowania nielegalnych zebrań, w VII 1983 zwolniony na mocy amnestii. Od 1983 doradca TKK „S” i L. Wałęsy. W 1985 współautor opracowania "Raport: Polska 5 lat po Sierpniu" (Wers, 1985). 10 X 1986 sygnatariusz apelu do władz USA o zniesienie sankcji gospodarczych wobec PRL. Od 1987 doradca KKW. Publicysta w pismach podziemnych, m.in. w „Krytyce”, „21”, „Przeglądzie Politycznym”.

1988-1990 członek KO przy Przewodniczącym „S” Lechu Wałęsie. W 1989 uczestnik obrad plenarnych Okrągłego Stołu oraz zespołu ds. reform politycznych. 1989-2001 poseł RP z listy KO „S”, 1989-1990 przewodniczący OKP, 1989-1991 przewodniczący sejmowej Komisji Konstytucyjnej, 1989-1997 Komisji Spraw Zagranicznych, 2000-2001 Komisji Prawa Europejskiego. 1990-2004 w ROAD, UD, UW, 2000-2001 przewodniczący Rady Politycznej UW, 2005-2008 w PD. 1997-2000 minister spraw zagranicznych w rządzie Jerzego Buzka. 2004-2008 poseł do Parlamentu Europejskiego z listy UW.

Mediewista, autor wielu artykułów, rozpraw i książek z zakresu historii średniowiecza, m.in. "Ludzie marginesu w średniowiecznym Paryżu: XIV-XV wiek" (1972; 2003); "Świat „opery żebraczej”: obraz włóczęgów i nędzarzy w literaturach europejskich XV-XVII wieku" (1989). Dr h.c. uczelni m.in. uniwersytetów: Bolonii, Utrechcie, Columbia w Nowym Jorku, paryskiej Sorbony, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Europejskiego Uniwersytetu Viadrina we Frankfurcie n. Odrą. W 1992 "visiting professor" w Collège de France.

Laureat wielu nagród i wyróżnień, w tym międzynarodowej Nagrody Karola Wielkiego (1998); odznaczony m.in. Wielkim Krzyżem Zasługi z Gwiazdą Orderu Zasługi Niemiec, Pour le Mérite (2002), francuską Legią Honorową, Medalem Wolności

przez Instytut Franklina i Eleonor Roosevelt w Nowym Jorku, Orderem Zasługi Republiki Włoskiej I Klasy (2000); Orderem Orła Białego (2002), członek Kapituły Orderu Orła Białego do 2007, kiedy odmówił ponownego złożenia oświadczenia lustracyjnego.

16 IV 1976 – 24 IV 1978 rozpracowywany przez Wydz. III KS MO w ramach KE/SOR krypt. Lis; od 28 III 1979 przez Wydz. III-1/III/III-2 w ramach SOR krypt. Lis; 10 IV 1987 – 21 IX 1989 przez Wydz. III Dep. III w ramach SOR.

Mirosława Łątkowska | Adam Borowski

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)